

CUMHURİYET BAYRAMI'NDA AĞLAMAK
Aslı DİNÇMAN / İzmir, 28 Ekim 2009

Bugün 28 Ekim 2009... Sabah, Cumhuriyetimizin 86. yılı kutlamaları çerçevesinde apartmanımızın önünden bando eşliğinde liseliler geçti. Koca bir cadde üzerindeki tüm apartmanlardan insanlar yarı bellerine kadar eğilip el ve bayrak sallayarak, alkışlayarak gençlere destek verdiler. Hepimiz, özellikle de ileri yaşlardaki büyüklerimiz, hıçkırı hıçkırı ağlıyorduk. Adı üzerinde: Bayram... Hem de Ölümsüz Önderimizin tanımıyla "EN BÜYÜK BAYRAM"... Hiç ağlanır mı?...

Ben 36 yaşındayım. Bugüne dek 35 Cumhuriyet Bayramı arifesi yaşadım, asla ağlamadım... Benim için Cumhuriyet Bayramı kutlamaları ancak COŞKU kaynağı olabilirdi. İlk kez bu yıl boğazım düğümlendi. Şu anda bunları yazarken de gözlerim yaşlarla dolu... Bir yandan da kızıyorum; çünkü ağlamak, düşmanı sevindirmek olur. Her zamankinden de daha coşkulu kutlamalı ve sahip çıkmalıyız...

Şehitlerimizi şükranla anıyoruz, gazilerimize derin ve içten saygılarımızı sunuyoruz.

YAŞASIN CUMHURİYET yetmez...

YAŞASIN ATATÜRK CUMHURİYETİ !...

YAŞASIN NE MUTLU TÜRK'ÜM DİYENLERİN CUMHURİYETİ !...